

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
МЕДИЧНИЙ ІНСТИТУТ

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МЕДИЧНОЇ НАУКИ І ОСВІТИ

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-МЕТОДИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ,
що присвячена 25-річчю Медичного інституту Сумського державного університету
(м. Суми, 16-17 листопада 2017 року)

Суми
Сумський державний університет
2017

навчальні гістологічні препарати за допомогою власних мобільних пристроїв та персональних комп'ютерів, проводити аналіз патоморфологічних змін органів та тканин.

Висновки. Сучасний рівень інформаційних технологій дозволяє оптимізувати навчальний процес студентів-медиків, створює умови для раціонального розподілення навчального навантаження. Впровадження інтерактивних технологій у майбутньому має стати невід'ємною складовою навчального процесу.

СУЧАСНІ НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО ВИКЛАДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ФІЗІОЛОГІЯ»

Савка Ю.М., Сливка Я.І., Райко О.Ю., Поляк-Митровка І.І.

ДВНЗ «Ужгородський національний університет»

Завданням вищої медичної освіти України є високоякісна підготовка майбутніх лікарів, яка б відповідала міжнародним вимогам та стандартам. Успішне вирішення цього завдання – підвищення якості підготовки спеціалістів – неможливе без постійного вдосконалення організації навчального процесу, застосування нових інтерактивних форм і методів викладання навчальних дисциплін.

Фізіологія є однією з фундаментальних медичних дисциплін в системі вищої медичної освіти, яка забезпечує не тільки теоретичну підготовку, але і засвоєння практичних знань структурно-функціональних особливостей організму на різних рівнях його організації. Навчальна дисципліна «Фізіологія» інтегрується з низкою базових дисциплін, закладає основи вивчення студентами патофізіології та пропедевтики клінічних дисциплін, що сприяє формуванню клінічного мислення.

На кафедрі фізіології та патофізіології ДВНЗ «УжНУ» проводиться постійна робота над створенням сучасного навчально-методичного матеріалу, що сприяє підвищенню якості теоретичної підготовки до лабораторних занять, формування у студентів практичних знань, умінь і навичок.

Методичні розробки з навчальної дисципліни «Фізіологія» розроблені відповідно до двох розділів фізіології: «Загальна фізіологія. Модуль 1» та «Фізіологія вісцеральних систем. Модуль 2». До кожної теми заняття вказано тему, навчальну мету, теоретичні питання для самопідготовки студентів. У Додатку 1 наведено визначення основних понять та термінів, стислий зміст теоретичного матеріалу для самопідготовки. У Додатку 2 наведені контрольні питання до теми заняття із стислими обґрунтованими відповідями. Теоретичний етап підготовки до заняття доповнюється підбіркою тестових завдань до теми із бази даних ліцензійного іспиту «Крок 1» та прикладами ситуаційних задач клінічного спрямування, детальний розбір яких проводиться на кожному занятті, сумісно з викладачем. Невід'ємною частиною кожного лабораторного заняття є і практична робота, алгоритм виконання та рекомендації щодо оформлення результатів якої представлено у методичних розробках. Враховуючи сучасні вимоги щодо способів отримання навчальної інформації, доступ до використання методичного матеріалу студент може отримати не тільки у друкованому варіанті, а й у вільному користуванні на сайті електронного навчання ДВНЗ «УжНУ».

Таким чином, застосування сучасних навчально-методичних підходів підготовки до занять з навчальної дисципліни «Фізіологія» ґрунтується на комплексному підході, дозволяє підвищити ефективність викладання предмету на якісно новий рівень.

ДОСВІД ЗАСТОСУВАННЯ РІЗНИХ ФОРМ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ НА КАФЕДРІ «АКУШЕРСТВА ТА ГІНЕКОЛОГІЇ»

Сухарєв А. Б., Іконописцева Н. А., Калашиник Н. В.

Сумський державний університет, кафедра акушерства та гінекології

Вступ. Важливим завданням, що стоїть перед вищою школою, є формування фахівця як творчої особи. Це означає орієнтацію на активні методи оволодіння знаннями, розвиток творчих здібностей студентів до індивідуалізованого навчання з урахуванням потреб студента, які навчаються. Для вирішення цієї проблеми необхідно: по-перше - перевести студента на рівень активного учасника учбового процесу; по-друге - необхідно досить чітко визначити складові компоненти самостійної роботи.

Під самостійною роботою того, хто навчається, прийнято розуміти будь-яку діяльність, пов'язану з вихованням мислення майбутнього професіонала. У широкому сенсі під самостійною роботою слід мати на увазі, сукупність усієї самостійної діяльності студентів, як в учбовій аудиторії, так і поза нею. Самостійна робота студентів формує здатності до саморозвитку, творчого застосування отриманих знань і сприяє адаптації до професійної діяльності.

Самостійна робота реалізується безпосередньо у процесі аудиторного заняття: на лекціях, практичних і семінарських заняттях, при виконанні лабораторних робіт, у тому числі і при спілкуванні з викладачем поза рамками розкладу, наприклад, на консультаціях із учбових питань, у ході творчих контактів, при ліквідації заборгованостей, при виконанні індивідуальних завдань у бібліотеці або вдома із залученням ресурсів Інтернету. Слід зазначити, що межі між цими видами робіт досить розмиті, а самі види самостійної роботи пересікаються.

Матеріали та методи дослідження. Будь-який вид заняття, як в аудиторії, так і поза нею, що створює умови для зародження самостійної думки, пізнавальної активності студента пов'язаний із самостійною роботою. На нашій кафедрі розроблені і впроваджені у педагогічну практику такі форми самостійної роботи, як метод освоєння практичних навичок на акушерському фантомі, а також вечірні та нічні чергування акушерській клініці з метою відпрацювання останніх безпосередньо у ліжка хворих. Для елективних занять зі студентами п'ятого курсу, розроблена ділова гра "Прийом фізіологічних пологів". Аналіз упровадження у педагогічну практику вищезазначених методик дозволяє прийти до висновку, що їх застосування значно стимулює творчу активність студентів. При цьому була виявлена більш висока зацікавленість студентів у результаті оцінки знань та емоційно забарвлена атмосфера у порівнянні з традиційним педагогічним тестуванням. Студенти значно підвищили рівень підготовки і виявляли велику зацікавленість у результатах

навчання при освоєнні програми названого модуля у дев'ятому семестрі. При проведенні ділової гри відпрацьовувалися навички у студентів-медиків в ухваленні самостійних рішень, спрямованих на поглиблення знань із питань біомеханізму пологів, діагностики стану плоду в другому періоді пологів і захисту промежини. Комплексний план ведення пологів складався в умовах імітації професійної конкуренції, а ділова гра проходила в атмосфері зацікавленості в найбільш раціональних професійних підходах до проблеми пацієнта зі значною емоційною залученістю її учасників.

Висновки: завдання формування фахівця медичного профілю, як творчої особи, багато в чому вирішується упровадженням інтерактивних методик, що дозволяють емоційно залучити студента до процесу навчання і реалізувати його творчі амбіції.

ПОШУК ОПТИМАЛЬНИХ ФОРМ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ НА КАФЕДРІ «АКУШЕРСТВА ТА ГІНЕКОЛОГІЇ»

Сухарев А. Б., Сміян С. А., Нікітіна І. М.

Сумський державний університет, кафедра акушерства та гінекології

Ідучи назустріч вимогам часу, головне завдання клінічної кафедри, зокрема кафедри акушерства і гінекології, полягає у формуванні у студентів клінічного мислення, достатнього обсягу теоретичних знань і практичних навичок, необхідних сучасному лікарю. Стратегічною метою кредитно-модульної системи, її лейтмотивом, є підвищення якості підготовки. Залишається гострим питання зацікавленості студента, підвищення його мотивації і якісної практичної підготовки. З цією проблемою стикається кожен викладач вищого навчального медичного закладу. Клінічна кафедра – не є виключенням.

Метою нашого дослідження було вивчення зростаючої ролі викладача у якості підготовки лікаря.

Матеріали і методи. Відносно легкий і швидкий доступ до систематизованого та ілюстрованого матеріалу завдяки доступу до інтернету розхолоджує студентів. При цьому вони перестають працювати творчо, втрачають здатність аналізувати наданий їм матеріал. Деякі студенти практично не займаються самопідготовкою, сподіваючись на можливість списати відповідь на тестове питання або вирішити завдання за допомогою планшета або мобільного телефону. Вирішення цієї проблеми, на нашу думку, частково можливо за умови деякої зміни тактики навчання.

Студент не повинен сліпо переказувати прочитане, а проводити аналіз і зіставлення окремих фрагментів матеріалу. Студенту необхідно переосмислити отриману інформацію, після чого намагатися провести асоціативні зв'язки між блоками інформації, працюючи над вирішенням клінічної задачі. Реалізація поставлених перед студентом завдань, а саме набутих теоретичних знань, умінь і практичних навичок, можлива тільки за умови тісної взаємодії між викладачем і студентом. Студенти, на жаль, часто мають слабку мотивацію до процесу навчання. Враховуючи це, природно приходить розуміння зростаючої ролі викладача як організатора і, до певної міри, каталізатора навчального процесу. Тому викладач, якому не байдужий кінцевий результат навчального процесу, має право на деяку імпровізацію. Наприклад, більше приділяти уваги тестам на підстановку, послідовність дій; проводити опитування не на початку заняття, а у процесі перевірки тестових завдань і вирішення клінічних завдань, починаючи від простих одноходових і закінчуючи складнішими. Для кращого оволодіння практичними навичками викладач упроваджує елементи гри. Бажано, щоб кожне практичне заняття супроводжувалося роботою з тематичним хворим. Потрібний постійний тренінг, щоб під час опитування і об'єктивного обстеження пацієнта у студента не виникало труднощів. За такої умови студент з часом навчиться встановлювати достовірний діагноз, що дозволить йому обрати оптимальну лікувальну тактику і розраховувати на успішне вирішення проблеми.

Висновки: при вивченні предмету в тісному спілкуванні з викладачем, студент краще демонструє володіння морально-деонтологічними, правовими принципами медичного спеціаліста і принципами професійної субординації; краще знає основні положення клінічних протоколів МОЗ України і виконує необхідні медичні маніпуляції передбачені навчальною програмою з предмету «Акушерство та гінекологія».

ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ ВИПУСКНОГО КУРСУ ДО ЛІЦЕНЗІЙНОГО ІСПИТУ КРОК-2

Усиченко О.М., Усиченко К.М.

Одеський національний медичний університет

Вступ. Питання підготовки до ліцензійного іспиту Крок-2 не втрачають своєї актуальності протягом багатьох років. У більшості студентів виникають проблеми, пов'язані з пошуком вихідних матеріалів для підготовки, методикою вивчення наявних питань, пошуком правильних відповідей і контролем засвоєння вже вивченого матеріалу. Нерідко з'являються складності, обумовлені некоректним формулюванням текстового завдання або двозначністю відповідей.

Офіційна сторінка Центру Тестування протягом останніх 3 років розміщує тільки тренувальні буклети за 3 навчальні роки, не показує базу тестових завдань на поточний навчальний рік. В результаті з'являється велика кількість сайтів-двійників, які пропонують матеріали для підготовки до ліцензійного іспиту сумнівної якості та невідомого походження.

Багато студентів не можуть належним чином освоїти наявні тисячі питань, нерідко не розуміють логічної побудови завдання і механічним способом заучують правильну відповідь. В результаті навіть незначні зміни в тексті ситуаційної задачі можуть вплинути на правильність відповіді.

Метою цієї роботи є розробка методики ефективного підготовки студентів 6 курсу до ліцензійного іспиту Крок-2 з дисципліни «інфекційні хвороби».

Матеріали і методи дослідження. Для створення методики підготовки і її застосування були використані тестові завдання з бази даних офіційного сайту Центру Тестування, а також тренувальні буклети за 2007-2016 роки. Методика